

KS. JÓZEF SZYMAŃSKI

**KRONIKA DZIAŁALNOŚCI
OŚRODKA * BADAŃ NAD POLONIĄ
I DUSZPASTERSTWEM POLONIJNYM KUL ZA ROK 2010**

I. SKŁAD PERSONALNY INSTYTUTU

W 2010 roku Instytut Polonijny pracował w następującym składzie: dyrektor – dr hab. Tomasz Panfil, prof. KUL. Adiunkci naukowci: dr Witalij Rosowski, dr Paweł Sieradzki, ks. dr Józef Szymański, ks. dr Sławomir Zych. Stażysta Michał Wolski – doktorant Instytutu Historii (od 1 kwietnia do 30 września).

**II. NAGRODA IM. IRENY I FRANCISZKA SKOWYRÓW
ZA 2009 ROK i ZA 2010 ROK
ORAZ II MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA
„EMIGRACJA POLSKA W CZERWIEC I DZIŚ.
DUSZPASTERSTWO POLONIJNE”**

24 marca w Kolegium Norwidianum Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II zorganizowana została międzynarodowa konferencja, podczas której dokonano wręczenia Nagrody Polonijnej im. Ireny i Franciszka Skowyrów za rok

* 27 maja 2010 roku Instytut Badań na Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym KUL został przekształcony w Ośrodek Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym KUL i włączony do Wydziału Nauk Humanistycznych KUL.

2009 – Towarzystwu Chrystusowemu dla Polonii Zagranicznej za całokształt zaangażowania na rzecz Polonii i Polaków w świecie.

Towarzystwo Chrystusowe dla Polonii Zagranicznej, popularnie nazywane chrystusowcami (SChr, TChr), jest zgromadzeniem zakonnym na prawach pa-pieskich, którego członkami są kapłani i bracia. Zostało założone 8 września 1932 roku przez kardynała Augusta Hlonda, prymasa Polski, przy współudziale ks. Ignacego Posadzego.

Już w 1933 roku wspólnota otwarła własne seminarium duchowne oraz domy w Gnieźnie (1933), Poznaniu i Puszczykowie (1935), Dolsku (1937), a także wydawnictwo z zakładami poligraficznymi w Potulicach. Od 1933 roku rozpoczęto wydawanie dwumiesięcznika poświęconego duszpasterstwu wśród Polaków na wychodźstwie „Głos Seminarium Zagranicznego”, a od 1936 roku miesięcznika biblijno-liturgicznego „Msza Święta”, i kwartalnika hagiograficznego „Cześć Świętych Polskich”.

Do pracy duszpasterskiej wśród Polonii pierwsi chrystusowcy wyjechali w 1937 roku (do Paryża i Londynu), w 1938 roku do Estonii. Zgromadzenie w 1939 roku liczyło 184 członków.

Po wybuchu II wojny światowej Dom Główny w Poznaniu i Dom Macierzysty w Potulicach zostały zajęte przez Niemców, zgromadzenie utraciło cały swój majątek. Niemniej chrystusowcy pracowali oficjalnie w Bydgoszczy i w Generalnej Guberni, konspiracyjnie posługiwali w rejonie Pyzdr i Ostrowa Wielkopolskiego oraz na terenie Niemiec, jako robotnicy wśród osób wywiezionych na przymusowe roboty. Za pozwoleniem władz okupacyjnych byli też kapelanami w obozach przejściowych. Swoje zaangażowanie życiem przypłaciło 26 członków zgromadzenia.

Po wojnie odzyskano jedynie zniszczony dom na Ostrowie Tumskim w Poznaniu oraz dom w Puszczykowie. Centrum zgromadzenia stał się Dom Główny w Poznaniu. Powracający z rozproszenia wojennego chrystusowcy jako pierwsi włączyli się w pracę duszpasterską na Pomorzu Zachodnim. Do dziś, mimo przekazania diecezji wielu parafii, chrystusowcy obsługują 18 placówek w archidiecezji szczecińskiej, pracują też w archidiecezjach gdańskiej i wrocławskiej oraz w diecezji koszalińskiej.

Po wojnie wyjazd do pracy duszpasterskiej wśród Polonii był bardzo ograniczony. Pojawiły się trudności z uzyskaniem paszportu. Aby zapewnić stały dopływ kandydatów do kapłaństwa, już w 1945 roku w Poznaniu otwarto bursę dla gimnazjalistów, którą po roku przekształcono na Niższe Seminarium Duchowne (funkcjonowało z przerwą do 1962 roku). Utworzono własne Seminarium Duchowne. Studium filozofii – w 1948 roku w Ziębicach, a dwa lata później – studium teologii w Poznaniu.

W 1964 roku zgromadzenie uzyskało zatwierdzenie Stolicy Apostolskiej. Po „odwilży” 1957 roku, kiedy łatwiej można było otrzymać paszporty, zgromadzenie na szerszą skalę podejmowało misję zagraniczną. Księża i bracia zakonni wyjeżdżali do nowych krajów, na inne kontynenty, podejmując tam pracę duszpasterską. W 1976 roku zgromadzenie posiadało 124 domy zakonne i ośrodki duszpasterskie, prowadziło duszpasterstwo parafialne w 34 placówkach na Pomorzu Zachodnim i na Dolnym Śląsku oraz w 84 placówkach zagranicą; liczyło już 373 członków (w tym 217 kapłanów). Pod jurysdykcję Zarządu Generalnego w Poznaniu podlegało 6 zagranicznych prowincji: amerykańska – z siedzibą w Sterling Heights (Michigan), brazylijska – z siedzibą w Kurytybie, australijska – z siedzibą w Sydney, angielska – z siedzibą w Londynie, francuska – z siedzibą w Hesdingneul-les-Bethune (obecnie w Aulnay-sous-Bois) i niemiecka – z siedzibą w Essen.

Obecnie (stan z kwietnia 2011 roku) zgromadzenie realizuje swoją misję w 6 prowincjach zagranicznych i w części obejmującej Polskę oraz tzw. Delegaturę Wschodnią; razem w 20 krajach (Polska, Brazylia, USA, Kanada, Australia, Nowa Zelandia, Francja, Hiszpania, Niemcy, Holandia, Włochy, Węgry, Wielka Brytania, RPA, Irlandia Pn., Islandia, Ukraina, Białoruś, Kazachstan i Rumunia) liczyło 458 członków, w tym 393 kapłanów, 20 braci zakonnych, 37 kleryków i 8 nowicjuszy.

Odbierający nagrodę w imieniu zgromadzenia Przełożony Generalny Towarzystwa Chrystusowego ks. Tomasz Sielicki podziękował za wyróżnienie i przedstawił bieżącą skalę zaangażowania członków tegoż zgromadzenia w duszpasterstwie polskojęzycznym (polonijnym) w świecie.

W II Międzynarodowej Konferencji „Emigracja polska wczoraj i dziś. Duszpasterstwo polonijne”, która zorganizowana była pod patronatem arcybiskupa Józefa Życkińskiego, udział wzięło 10 prelegentów z kraju i zagranicy.

*

20 maja w Sokołowie Małopolskim Instytut był współorganizatorem wraz z Parafią Rzymskokatolicką pw. Świętego Jana Chrzciciela w Sokołowie Małopolskim oraz Miejską i Gminną Biblioteką Publiczną Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Bogurodzica na ludzkich drogach życia”¹. Problematyka poruszana

¹ E. K ł e c z e k - W a l i c k a, *Konferencja naukowa: „Bogurodzica na ludzkich drogach życia”*. Sokołów Małopolski, 20 maja 2010 r., „Archiwa Biblioteki i Muzea Kościelne” 94(2010), s. 393-399.

podczas wystąpień prelegentów obejmowała zagadnienia biblijne, liturgiczne, historyczne aż po badania językoznawcze.

*

11 listopada w Święto Niepodległości w Ambasadzie Polskiej w Paryżu prorektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, ks. prof. dr hab. Stanisław Zięba i dyrektor Ośrodka dokonali wręczenia Nagrody Polonijnej im. Ireny i Franciszka Skowyrów za rok 2010 – za zaangażowanie na rzecz Polaków i Polonii – ks. Witoldowi Kiedrowskiemu – kapłanowi diecezji pelplińskiej, generałowi brygady Wojska Polskiego, kawalerowi Legii Honorowej, od lipca 1947 roku przebywającemu na stałe we Francji.

Ksiądz Witold Kazimierz Lew Kiedrowski – kapłan diecezji pelplińskiej, ps. „Jan Jasiński”, „Witold Kołodko”, „Witek”, „Kalew”, „ks. Słoneczko”, „Żmięgród”. Weteran II wojny światowej, kapelan, działacz polonijny i kombatancki we Francji, generał brygady Wojska Polskiego, kawaler Legii Honorowej.

Urodził się 16 kwietnia 1912 roku w Buku Pomorskim, jako syn Jana i Antoniny Wilamowskiej. Po ukończeniu gimnazjum w Brodniczy nad Drwęcą (1922-1930) wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie. Święcenia kapłańskie przyjął 15 czerwca 1935 roku z rąk ks. biskupa Stanisława Okoniewskiego. W latach 1935-1938 był wikariuszem w Toruniu i Wąbrzeźnie, następnie (1938-1939) katechetą w Wąbrzeźnie. Rozpoczął studia zaoczne z socjologii na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, przerwane przez wybuch II wojny światowej.

Jako kapelan wojskowy brał czynny udział w walkach obronnych (bitwy pod Sannikami i Łasinem oraz nad Bzurą), ranny w bitwie pod Kutnem. Dostał się do niewoli niemieckiej (obóz jeniecki w Bąbinie). Po ucieczce z obozu powrócił, zorientowawszy się, że żołnierze zostali bez opieki medycznej i duszpasterskiej. Podjął się także opieki nad rannymi żołnierzami przebywającymi w szpitalach w Gostyniu i Kutnie. Pomagał w organizacji ucieczek z niewoli żołnierzy dochodzących do zdrowia, dostarczając im fałszywych (choć autentycznych, wystawionych przez magistrat w Kutnie) dokumentów. Nawiązał kontakty konspiracyjne, które umożliwiły organizację przerzutu uciekinierów na Zachód. Dnia 24 grudnia 1939 roku został aresztowany przez gestapo w Kutnie. W styczniu 1940 roku uciekł ze szpitala w Kutnie i przedostał się do Generalnego Gubernatorstwa pod przybranym nazwiskiem „Jan Jasiński”.

Od lutego 1940 roku działał w Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej oraz w Biurze Informacji Prasowej przy Delegaturze Rządu na Kraj, prowadząc nasłuch audycji radiowych. Pisał teksty o charakterze agencyjnym dla podziemnych

pism konspiracyjnych. Redagował komunikaty prasowe na potrzeby Delegatury Rządu na Kraj, rozpowszechniane na powielaczu. Pracował także w tajnym nauczaniu gimnazjalnym (m.in. komplety na Żoliborzu, rekolekcje dla uczennic gimnazjum Sióstr Zmartwychwstank).

W styczniu 1942 roku został aresztowany powtórnie przez gestapo. Skazany na karę śmierci, czekał do września w izolatce na Pawiaku na wykonanie wyroku. Przewieziony następnie do obozu na Majdanku w Lublinie, organizował tam wśród więźniów życie religijne. Nawiązał kontakt z lubelskimi komórkami ruchu oporu i miejscowymi kapłanami. Pod pseudonimami „Żmigród” i „Kalew” należał do tajnej organizacji pogotowia wojskowego na Majdanku. Następnie został przewieziony do Oświęcimia, a stamtąd przez Buchenwald do tajnego obozu Ohrdruf (zaszyfrowanego jako obóz „S3”, wchodzącego w skład obozu Dora). Tam pracował w żwirowni oraz przy układaniu torów kolejowych. W tym obozie, zarządzanym przez SS, zajmował się obozową apteką. W kwietniu 1945 roku został ewakuowany z Ohrdruf do Buchenwaldu, a następnie do Dachau. Uciekł z transportu w Hartmannsdorf, w drodze do Dachau. Po przedostaniu się przez linię frontu na stronę amerykańską przebywał w Gera, następnie w obozie osób deportowanych w Coburgu. Został kapłanem – oficerem łącznikowym w obozach dla osób deportowanych i jeńców wojennych na terenie XV Korpusu III Armii USA. W latach 1945-1947 organizował na terenie Niemiec opiekę duszpasterską, ochronki obozowe, pierwsze gimnazja dla dzieci i młodzieży ocalonej z obozów. Sprawował urząd dziekana na okręg Bawarii i Frankonii. Wojnę zakończył w stopniu kapitana.

Szeregi armii opuścił w 1947 roku. Z powodu współpracy z Amerykanami władze komunistyczne nie zezwoliły mu na powrót do ojczyzny. Zaangażował się w pracę dla rodaków na emigracji we Francji. Był organizatorem, kierownikiem i wykładowcą Małego Seminarium Duchownego w Paryżu. Pracował dla paryskiego przedstawicielstwa Rady Polonii Amerykańskiej, kierował Polską Sekcją National Catholic Welfare Conference. Ponadto był duszpasterzem i kapłanem sióstr nazaretanek oraz prowadzonego przez nie domu dla studentek (duszpasterstwo dojazdowe w Argenteuil i Montargis). Był też kaznodzieją w kościele polskim w Paryżu. W latach 1960-1996 prowadził stałe pogadanki radiowe (około 3500 audycji) w Sekcji Polskiej Radia Francuskiego. Był organizatorem kilku konferencji dla Francuzów, poświęconych sytuacji w Polsce oraz wystaw objazdowych o jej historii (m.in. „Cena wolności: Polacy na frontach II wojny światowej”). Po 1980 roku organizował szereg transportów z pomocą humanitarną dla Polski. Aktywnie działał w polskich organizacjach społecznych i kombatanckich we Francji, był m.in. Prezesem Skarbu Narodowego (Paryż), Stowarzyszenia Polskich Kombatantów i ich Rodzin we Francji; członkiem Związku b. De-

portowanych i Więzionych Politycznych we Francji, Stowarzyszenia b. Kombatan-tów Polskich, Stowarzyszenia b. Żołnierzy AK, Stowarzyszenia b. Więźniów Obo-zów Koncentracyjnych, Stowarzyszenia Polskich Kawalerów Maltańskich i Pol-skiego Stowarzyszenia Historyczno-Literackiego.

Ksiądz Kiedrowski jest autorem licznych publikacji zamieszczonych we francuskich pismach polonijnych (m.in. „Polska Wierna”, „Narodowiec”, „Głos Katolicki”). W 2004 roku ukazały się drukiem jego wspomnienia *Na drogach życia*.

Za swoją działalność został odznaczony m.in.: Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1990), Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi Rzeczpospolitej Polskiej (1994), Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami (1949), Złotym Krzyżem Zasługi (1974), Krzyżem Armii Krajowej (1986), czterokrotnie Medalem Czynu Zbrojnego, Krzyżem Zasługi Suwerennego Zakonu Maltańskiego (1960), Krzyżem Oświęcimskim (1997) i Złotym Medalem Zasłużony Kulturze „Gloria Artis” (2007). 14 lipca 2009 roku został Kawalerem Legii Honorowej.

Ksiądz Kiedrowski jest Kapelanem i Prałatem Honorowym Jego Świątobli-wości (z inicjatywy kardynała Władysława Rubina, na wniosek prymasa Stefana Wyszyńskiego), kanonikiem polskiego duszpasterstwa wojskowego, kanonikiem honorowym Kapituły Diecezjalnej Pelplińskiej, kapelanem rezerwy Wojska Pol-skiego. Zaangażowany w pracy duszpasterskiej Polskiej Misji Katolickiej we Francji.

Bohater filmu dokumentalnego w reżyserii Jerzego Klechty pt. *Kombatant* (zrealizowanego w 2002 roku w TVP Poznań).

Postanowieniem Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z dnia 9 listopada 2009 roku został mianowany na stopień generała brygady.

III. WYJAZDY NAUKOWE I SPOTKANIA POLONIJE PRACOWNIKÓW INSTYTUTU

12-13 I – dr Witalij Rosowski brał udział w Konferencji Naukowej „Rok 1863. Z pola walki na Sybir”, zorganizowanej w Lublinie; referat: *Represje wobec duchowieństwa polskiego na Ukrainie po powstaniu 1863 r.*

18-22 I – ks. dr Józef Szymański przebywał na kwerendzie archiwalnej w Archiwum Diecezjalnym we Włocławku.

20-28 II – dr Witalij Rosowski prowadził kwerendę archiwalną w Państwowym Archiwum Obwodowym w Winnicy (Ukraina).

24 III – ks. dr Józef Szymański brał udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej zorganizowanej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II

pt. „Emigracja polska wczoraj i dziś. Duszpasterstwo polonijne”; referat: *Opieka duszpasterska nad Polakami w Finlandii*.

8-9 IV – ks. dr Sławomir Zych brał udział w konferencji profesorów i wykładowców historii Kościoła w Rzeszowie; referat: *Kapłańskie świadectwo męczeństwa. Polscy duchowni podczas II wojny światowej*.

21 IV – dr Paweł Sieradzki brał udział w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Sługa Boży o. Anzelm Gądek OCD w służbie życia konsekrowanego”, zorganizowanej w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Referat: *Życie i działalność Sługi Bożego o. Anzelma Gądka OCD*.

28 IV – dr Paweł Sieradzki brał udział w konferencji naukowej: „Konserwatyzm: Made in USA”, zorganizowanej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II; referat: *Katolicyzm – media – konserwatyzm. Działalność arcybiskupów J.F. Nolla i F.J. Sheena*.

6-9 V – dr Witalij Rosowski brał udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej: „Ut unum sint. Да вси єдино будуть”, zorganizowanej w Łucku i Włodzimierzu Wołyńskim; referat: *З історії Папської Східної Семінарії в м. Дубні на Волині*.

6-16 V – dr Witalij Rosowski prowadził kwerendę archiwalną w Państwowym Wołyńskim Archiwum Obwodowym w Łucku i Centralnym Państwowym Archiwum we Lwowie.

12-15 V – dr Witalij Rosowski brał udział w XX Międzynarodowej Konferencji Naukowej «Історія релігій в Україні», zorganizowanej we Lwowie; referat: *Спілка Войовничих Безвірників та її польська секція в боротьбі проти Римо-католицької церкви на Поділлі (20-30-ті роки ХХ століття)*.

20 V – ks. dr Józef Szymański brał udział w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Bogurodzica na ludzkich drogach życia”, zorganizowanej przez Instytut Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym KUL, parafię pw. Świętego Jana Chrzciciela w Sokołowie Małopolskim oraz Miejską i Gminną Bibliotekę Publiczną w Sokołowie Małopolskim; referat: *Pielgrzymowanie Polonii norweskiej*.

20 V – ks. dr Sławomir Zych brał udział w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Bogurodzica na ludzkich drogach życia”, zorganizowanej przez Instytut Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym KUL, parafię pw. Świętego Jana Chrzciciela w Sokołowie Małopolskim oraz Miejską i Gminną Bibliotekę Publiczną w Sokołowie Małopolskim; referat: *Emigracja i opieka duszpasterska nad emigrantami w łacińskiej diecezji przemyskiej w świetle synodów z lat 1902, 1908 i 1914*.

24 V – 2 VI – ks. dr Józef Szymański przebywał na kwerendzie archiwalnej w Archiwum Diecezjalnym we Włocławku i w Archiwum Diecezjalnym w Pelplinie.

29 V – ks. dr Józef Szymański brał udział w konferencji zorganizowanej w Seminarium Duchownym w Gdańsku w ramach VIII Bałtyckiego Festiwalu Nauki pt. „Czy Bóg rozumie po polsku? Dylematy polskiej emigracji we współczesnej Europie”; referat: *Szansa czy zagrożenie dla Kościoła lokalnego? Polscy imigranci w Unii Europejskiej*.

4-6 VI – dr Witalij Rosowski brał udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Polska dyplomacja na Wschodzie w XX – początku XXI wieku” w Charkowie; referat: *Polska dyplomacja w obronie Kościoła rzymskokatolickiego na Ukrainie Radzieckiej w latach 1921-1939*.

12 VI – ks. dr Sławomir Zych przewodniczył obradom konferencji: „Pod opieką Maryi. Ku koronacji łaskami słynącego obrazu Matki Bożej Szkaplerznej z Kościoła św. Krzyża w Rzeszowie”, zorganizowanej w Rzeszowie.

14-18 VI – ks. dr Józef Szymański prowadził kwerendę naukową w Archiwum Diecezjalnym we Włocławku.

25 VI – ks. dr Sławomir Zych brał udział w IV Międzynarodowej Konferencji Historycznej „Wspólne drogi różnych kultur” w Brzozowie; referat: *Dzieje Seminarium Duchownego łacińskiej diecezji przemyskiej w Brzozowie podczas okupacji hitlerowskiej*.

16-17 VII – dr Witalij Rosowski brał udział w uroczystościach 100-lecia dziejów kościoła parafialnego św. Aleksego w Żmerynce na Podolu; prezentacja książki: *Римо-католицька громада в Жмеринці на Поділлі. Історія заснування костьолу і парафії св. Олексія*, Люблін 2010.

16-17 VII – dr Józef Szymański brał udział w uroczystościach 100-lecia dziejów kościoła parafialnego św. Aleksego w Żmerynce na Podolu, gdzie w latach 1992-1993 był administratorem tejże parafii.

19 VII – 6 VIII – dr Paweł Sieradzki prowadził kwerendę w archiwum Instytutu Polskiego i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie.

9-10 IX – dr Witalij Rosowski brał udział w konferencji: „Наукова конференція «Єзуїтський комплекс у Вінниці крізь призму століть», Вінниця”, zorganizowanej w Winnicy; referat: *Winniccy jezuici w świetle relacji kronikarza kapucyńskiego (1745-1773)*.

3-31 X – dr Witalij Rosowski w czasie pobytu naukowego w Rzymie (Włochy), korzystając ze stypendium Fundacji z Brzezia Lanckorońskich, działającej przy Polskiej Akademii Umiejętności, prowadził kwerendę archiwalną w Tajnym Archiwum Watykańskim.

12 X – dr Paweł Sieradzki brał udział w Międzynarodowej Konferencji Polonijnej: „Duszpasterstwo migrantów – duszpasterstwem rodzin”, zorganizowanej w Domu Generalnym Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagra-

nicznej w Poznaniu; referat: *Relacje ojców-syn w kontekście emigracyjnym. Na przykładzie dziejów rodziny Czartoryskich.*

18-22 X – ks. dr Józef Szymański przebywał na kwerendzie naukowej w Archiwum Archidiecezjalnym w Łodzi.

18-21 XI – dr Witalij Rosowski brał udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Pruskie kasaty klasztorne na Śląsku na tle procesów sekularyzacyjnych w Polsce i Europie” we Wrocławiu; referat: *Losy zakonników ze skasowanych w XIX w. klasztorów rzymskokatolickich na Ukrainie Prawobrzeżnej.*

6-11 XII – dr Witalij Rosowski prowadził kwerendę archiwalną w Państwowym Archiwum Obwodowym w Winnicy (Ukraina).

9 XII – dr Paweł Sieradzki brał udział w sesji naukowej: „Harcerstwo polskie w kraju i na emigracji 1910-2010”, zorganizowanej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II; referat: *Powojenne losy harcerstwa polskiego w Niemczech, Francji i Wielkiej Brytanii.*

13-17 XII – ks. dr Józef Szymański prowadził kwerendę archiwalną w Archiwum Diecezjalnym w Kielcach.

PUBLIKACJE OŚRODKA

W roku 2010 staraniem Ośrodka ukazały się następujące pozycje książkowe:
Witalij Rosowski, *Римо-католицька громада в Жмеринці на Поділлі. Історія заснування костьолу і парафії св. Олексія*, Люблін 2010.

Ks. Józef Szymański, *Duszpasterze Polonii i Polaków za granicą. Słownik biograficzny*, t. I, Lublin 2010.

Z dziejów Kościoła katolickiego na terenie obecnej diecezji rzeszowskiej. Studia i szkice, red. ks. Sławomir Zych, Kolbuszowa 2010.

Parafia Kolegiacka Wszystkich Świętych w Kolbuszowej w latach 1510-2010. Studia, szkice i materiały, red. Sławomir Zych, Kolbuszowa 2010.

Bogurodzica na ludzkich drogach życia, red. Bartosz Walicki, Sokołów Małopolski 2010.

Jadwiga Kowalska, *Food for Poland Fund. Historia działalności 1980-1993*, Lublin 2010.

Józef Baliński (Mieczysław Kędzior), *Dwa życia, jedna noc. Wspomnienia*, Lublin 2010.

„Studia Polonijne” 31(2010), ss. 251.

Ponadto pracownicy Instytutu opublikowali 49 artykułów.